

Sygnatura akt VI Ka 332/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 maja 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Ficek

Sędziowie SSO Marcin Schoenborn

SSR del. Agnieszka Woźniak (spr.)

Protokolant Kamil Koczur

przy udziale G. G. przedstawiciela Naczelnika Ś. Urzędu Celno – Skarbowego w K.

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r.

sprawy **M. D.** ur. (...) w Z.

syna K. i R.

oskarżonego z art. 65 § 1 i 4 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 7 lutego 2017 r. sygnatura akt II W 671/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks

1) zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że przyjmuje, iż oskarżony papierosy przechowywał w lokalu mieszkalnym w Z. przy ul. (...);

2) w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 536,60 (pięćset trzydzieści sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych.

Sygnatura akt VI Ka 332/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 maja 2017 roku co do całości rozstrzygnięcia

M. D. stanął pod zarzutem popełnienia wykroczenia skarbowego z art. 65 § 1 i § 4 kk polegającego na tym, że w dniu 18.08.2016 roku przechowywał w lokalu mieszkalnym w Z. przy ulicy (...) wyroby akcyzowe w postaci papierosów marki M. w ilości 90 paczek po 20 sztuk w łącznej ilości 1800 sztuk papierosów bez wymaganych polskich znaków akcyzy, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, przez co naraził budżet Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w łącznej wysokości 1.499 PLN.

Wyrokiem z dnia 7 lutego 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt II W 671/16 Sąd Rejonowy w Zabrzu:

- uznał oskarżonego M. D. winnym popełnienia zarzuconego mu czynu, to jest wykroczenia skarbowego z art. 65 § 1 i § 4 kks z tą zmianą, iż za datę czynu przyjął 18 marca 2016 roku,

- na mocy art. 65 § 4 kks w związku z art. 47 § 1 kks wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 500 złotych,

- na mocy art. 30 § 6 kks, art. 31 § 6 kks i art. 49 § 3 kks orzekł na rzecz Skarbu Państwa przepadek dowodów rzeczowych w postaci: 90 paczek po 20 sztuk papierosów w każdej paczce w łącznej ilości 1.800 sztuk papierosów marki M. bez wymaganych polskich znaków akcyzy przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w R. pod pozycją (...) poprzez zniszczenie, zarządzając ich zniszczenie poprzez spalenie w przystosowanej do tego instalacji lub utylizację poprzez unieszkodliwienie w biostabilizatorze przez Urząd Celny w R.,

- orzekł o kosztach obrony z urzędu oraz na podstawie art. 624 § 1 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części, a to częściowe wydatki w kwocie 600 złotych, zwalniając go w pozostałym zakresie od obowiązku ich pokrycia i przyjmując, iż w niepokrytej części ponosi je za niego Skarb Państwa, a nadto obciążył go opłatą w kwocie 50 złotych.

Od wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości. Zarzucił wyrokowi:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a polegający na przyjęciu, że oskarżony popełnił czyn z art. 65 § 1 i 4 kks, kiedy to z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika jednoznacznie, że oskarżony miał zamiar jego popełnienia oraz, że oskarżonemu można przypisać winę w popełnieniu czynu,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a polegający na przyjęciu, że oskarżony przechowywał w lokalu mieszkalnym w Z. wyroby akcyzowe w postaci papierosów M. w ilości 90 paczek po 20 sztuk, w łącznej ilości 1.800 sztuk bez wymaganych polskich znaków akcyzy stanowiących przedmiot czynu zabronionego z art. 61 kks, przez co naraził budżet państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w łącznej wysokości 1.499 zł,

- obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk poprzez rozstrzygnięcie wszystkich wątpliwości ujawnionych w toku postępowania wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, dokonanie zupełnie dowolnej oceny zebranego materiału dowodowego oraz nieustalenie w sposób prawidłowy rzeczywistego stanu faktycznego sprawy,

- obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a to art. 182 § 1 kpk w związku z art. 191 § 2 kpk w związku z art. 113 § 1 kks poprzez zaniechanie pouczenia świadka K. B. o prawie do odmowy złożenia zeznań, jako osobie najbliższej do oskarżonego.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu, względnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, a nadto zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy wynagrodzenia za obronę z urzędu, które nie zostało uiszczone w całości, ani w części.

W uzasadnieniu środka odwoławczego skarżący wskazał, że w toku postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się do winy, sąd dokonał nieobiektywnej oceny dowodów, a wywody sądu nie wynikają z pisemnych

motywów zaskarżonego wyroku. Zdaniem obrońcy świadek K. B. nie uważa związku z oskarżonym za zakończony, a zatem należało jej przyznać prawo do odmowy złożenia zeznań skoro nie można wykluczyć pozostawania świadka i oskarżonego we wspólnym pożyciu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie. Jej wywiedzenie spowodowało jedynie konieczność korekty zaskarżonego wyroku w zakresie omyłki, co do miejsca zamieszkania oskarżonego i przechowywania papierosów.

Sąd Okręgowy w Gliwicach nie podziela stanowiska skarżącego, iż w toku postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Zabrze, w trakcie którego rozstrzygano kwestię odpowiedzialności karno - skarbowej oskarżonego M. D. doszło do błędów proceduralnych, jak również błędnych ustaleń faktycznych. Wbrew stanowisku skarżącego sąd meriti przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy, zgromadzony materiał dowodowy poddał prawidłowej ocenie, wyprowadzając z niego w pełni trafne wnioski końcowe. Tok rozumowania i sposób wnioskowania Sądu Rejonowego przedstawiony w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest prawidłowy pod względem logicznym i zgodny ze wskazaniem wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Sąd odwoławczy nie doszukał się najmniejszych podstaw do odmiennej od dokonanej przez sąd pierwszej instancji oceny dowodów, ani też do zakwestionowania trafności jego ustaleń faktycznych. Sąd Rejonowy dochodząc do ostatecznych wniosków nie przekroczył ram swobodnej oceny dowodów, jak i nie popełnił innych uchybień prawa procesowego, które mogłyby rzutować na treść wydanego przez niego rozstrzygnięcia. Prawidłową była również ocena prawna czynu przypisanego oskarżonemu przez sąd pierwszej instancji. Nie popełnił także Sąd Rejonowy w Gliwicach błędów w zakresie wykładni prawa materialnego. W końcu też wskazać należy, iż Sąd Rejonowy ustrzegł się takich uchybień, które stanowiłyby bezwzględne przyczyny odwoławcze.

Skarżący zarzucił sądowi I instancji, oprócz błędu w ustaleniach faktycznych, naruszenie dyspozycji art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk. O naruszeniu tych ważnych przepisów proceduralnych można by mówić jedynie w sytuacji, gdyby sąd orzekający w I instancji nie wziął pod uwagę całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej lub też gdyby sprzeniewierzył się zasadom oceny dowodów, w tym gdyby istniejące w sprawie i niedające się usunąć wątpliwości rozstrzygnął na niekorzyść oskarżonego. Takich błędów nie popełnił jednak Sąd Rejonowy. Orzekając, w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonego, sąd I instancji ujawnił i wziął pod uwagę zarówno okoliczności przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, był więc obiektywny. Nie doszło także do sytuacji, by nie rozważył wszystkich okoliczności sprawy i by analizy dowodów dokonał niezgodnie ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności, by pominął w tej analizie istotne dowody, nie dostrzegł ważnych rozbieżności, czy uchylił się od oceny wewnętrznych, czy wzajemnych sprzeczności w zakresie dowodów.

Przechodząc do analizy zaskarżonego wyroku i zarzutów apelacji wskazać należy, że wbrew twierdzeniom skarżącego, w czasie przesłuchania w dniu 18 marca 2016 roku oskarżony przyznał, iż zabezpieczone w mieszkaniu papierosy są jego własnością i kupił je na targu około pięciu dni wcześniej. Nie było tak, by się nie przyznał do winy, albowiem jego oświadczenie w zakresie winy ogłoszone w początkowej fazie tegoż protokołu dotyczyło innego zarzutu. Przesłuchanie to wiązało się z postępowaniem o czyny z art. 158 § 1 kk i inne, które to postępowanie było zresztą powodem przeszukania mieszkania oskarżonego, w toku którego ujawniono zakwestionowane papierosy. Oskarżony nie został natomiast przesłuchany w związku ze stawianym mu zarzutem z art. 65 § 1 i § 4 kks i wprost się w kwestii swojej winy za ten czyn nie wypowiedział. Przyznał natomiast, iż to on nabył zakwestionowany towar i przechowywał w mieszkaniu, w którym wówczas zamieszkiwał wraz z K. B.. Koresponduje to z zeznaniami świadka K. B.. Jeśli wziąć pod uwagę inne okoliczności ujawnione w toku postępowania, a więc fakt, iż papierosy posiadały napisy w języku niemieckim, a także nie były oznaczone polskimi znakami akcyzy, to nie ma wątpliwości, iż oskarżony nabył papierosy (wyroby akcyzowe) stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 (§ 2 kks), a więc towar sprowadzony na terytorium kraju bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy wbrew przepisom ustawy. Nie jest możliwym, iż oskarżony nie miał świadomości, że papierosy są sprowadzone z zagranicy i nie mają polskich znaków akcyzy – nie mógł tego nie dostrzec biorąc pod uwagę szatę opakowań papierosów, barwy i napisy na nich naniesione. Również

miejsce zakupu w powiązaniu z pozostałymi okolicznościami świadczy o nielegalności pochodzenia tego towaru. Jeśli zaś tak, to nie ma wątpliwości, iż M. D. świadomie, z zamiarem bezpośrednim przechowywał (a wcześniej nabył) wyroby akcyzowe – papierosy stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks.

Jeśli idzie o zarzut naruszenia art. 182 § 1 kpk w związku z art. 191 § 2 kpk w związku z art. 113 § 1 kks, to również z tym zarzutem tym nie sposób się zgodzić. Świadek K. B. jasno wypowiedziała się w kwestii związku z oskarżonym. Podała wprost, iż związek ten się rozpadł. Jeśli wziąć pod uwagę okoliczność, iż oskarżony przebywa od dłuższego czasu zagranicą, a wyjechał tam nie informując o tym świadka, a wręcz informując, że zamierza się stawić w jednostce penitencjarnej, to nie ma wątpliwości, iż konkubinaty zakończył się. Ani stwierdzenie świadka, że chciałaby kontynuacji związku, ani podejrzenia, iż świadek nie jest całkowicie pozbawiony kontaktu z oskarżonym oceny tej i ustalenia nie zmieniają. Zatem nie ma wątpliwości, iż świadkowi prawo do odmowy składania zeznań nie przysługiwało. Dodać zresztą należy, iż wobec przyznania się oskarżonego do zakupu papierosów, własności tego towaru i przechowywania go w mieszkaniu, zeznania świadka miały znaczenie li tylko pomocnicze, potwierdzające w istocie wyjaśnienia oskarżonego.

Korekty wymagał natomiast wskazany w zarzucie i następnie przypisanym oskarżonemu czynnie adres, pod którym wyroby akcyzowe miały być przez oskarżonego przechowywane – było to mieszkanie w Z. przy ulicy (...) co wynika z wyjaśnień oskarżonego, zeznań funkcjonariusza policji oraz wszelkich innych dokumentów, z których wynika adres zamieszkania K. B., który był jednocześnie uprzednim adresem oskarżonego, zaś błędne oznaczenie adresu w protokole przeszukania (który to błąd został powielony w akcie oskarżenia i wyroku) tego stanu rzeczy zmienić nie może.

Reasumując, wskazać należy, iż rozstrzygnięcie w kwestii winy oskarżonego jest prawidłowe i nie budzi wątpliwości. Zaskarżenie wyroku w całości nakazywało sądowi odwoławczemu dokonanie całościowej kontroli zaskarżonego wyroku. Zdaniem Sądu Okręgowego prawidłowe było również rozstrzygnięcie o karze. Orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny była de facto symboliczna i nie sposób jej uznać za karę nieadekwatną do okoliczności mających wpływ na wybór jej rodzaju i określenie wymiaru. Sąd I instancji wskazał jakie okoliczności wziął pod uwagę przy wymierzaniu kary oskarżonemu i zasługuje to na aprobatę. Brak także podstaw do korekty rozstrzygnięcia o przepadku zabezpieczonych papierosów. Rozstrzygnięcie to oparte jest o obowiązujące przepisy.

Nieuwzględnienie apelacji wywiezionej na korzyść oskarżonego przez jego obrońcę zgodnie z art. 636 § 1 kpk skutkować musiało również obciążenie oskarżonego kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze, na które złożyły się wydatki za doręczenia – 20 złotych i wynagrodzenie obrońcy – 516,60 złotych oraz opłatą w wysokości 50 złotych (10 % od kary grzywny).